

Arrest

nr. 317 700 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat FAUCHER-GAUTHIER, die loco advocaat G. GASPART verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.F. (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent afkomstig uit Kalajat, een dorp gelegen in het Kot district, provincie Nangarhar. U bent Pashtoun van etnische origine en bent een soenniet. U bent gehuwd en heeft drie kinderen. U bent niet naar school gegaan omdat u uw vader moest helpen op de landbouwvelden. Uw vader had vijf jerib. U ben analfabeet. Tegenover uw huis had uw broer, S.A. (...), een winkel opgestart. U werkte in de ochtend samen met uw vader op de velden, waarna u in de namiddag uw broer hielp in de winkel. U verkocht goederen zoals rijst, bloem, olie, suiker en thee. Uw broer kocht de goederen aan in Jalalabad of Bati Kot met een huurauto. In de buurt waren er nog wat kleinere winkels. Jullie hadden een contract met de lokale politie. Ze kozen uw winkel eruit omdat deze dichtbij hun checkpoint lag. Het was ook een grote winkel die bijna alles in huis had wat ze nodig hadden. Het contract werd getekend voor een jaar lang. De lokale politie kwam altijd met drie man goederen uitkiezen en namen deze mee met hun wagen. Aan het einde van de maand kwam commandant Lal en betaalde cash. Twee maanden na de start van het contract werd er op de deur van uw woning geklopt. Uw broer ging kijken wie er was. Mensen

die iets dringend nodig hadden van de winkel, kwamen vaak naar uw huis. Leden van Daesh stonden voor de deur. Daesh vroeg waarom jullie een contract hadden met de overheid. Uw broer antwoordde hierop dat het contract al getekend was en dat de politie het niet zou accepteren om het contract te beëindigen. Daesh dreigde ermee om uw hele familie uit te moorden indien jullie het contract niet zouden stopzetten. De volgende dag deed u de winkel open. De lokale politie kwam goederen aankopen en u vertelde hen wat er de vorige nacht gebeurd was. Daarop zeiden de politieagenten dat ze in de nacht zelfs niet in staat waren om hun controlepost te verlaten. Ze gingen weer weg. De daaropvolgende avond werd er opnieuw op de deur geklopt. Uw broer ging opendoen en uw vader volgde hem. Toen uw broer de deur opende, hoorde u schoten en uw vader schreeuwde dat ze zijn zoon hadden vermoord. U wist dat het Daesh was en sprong toen naar het huis van uw paternale oom dat aan uw huis grensde. Leden van Daesh drongen daarop uw huis binnen om u te zoeken. Uw vader zei dat u er niet was. Toen ze u niet gevonden hadden, gingen ze uiteindelijk weg. U spendeerde de nacht in het huis van uw oom. De volgende ochtend nam uw neef, de zoon van uw paternale oom, u mee naar Jalalabad met de auto. Uw neef regelde voor u een hotel. Uw neef ging daarna terug naar het dorp om de begrafenis van uw vermoorde broer bij te wonen. U verbleef twee nachten in het hotel. U bent daarna vertrokken met een smokkelaar die uw neef voor u had geregeld. U vreest dat Daesh u zal vermoorden omwille van uw samenwerking met de lokale politie. U verklaart dat uw vrees nog steeds actueel is omdat Daesh nog steeds aan de macht is in uw regio. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. Op 27 april 2021 arriveerde u in België en op dezelfde dag dient u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de volgende documenten neer: een origineel contract met de lokale politie, uw originele taskara en die van uw overleden broer S.A. (...), een foto van u in uw winkel, zes foto's van broer S.A. (...), twee foto's genomen tijdens de begrafenis van uw broer S.A. (...), een originele briefomslag van Kabul Aryana Speedy Post en een originele briefomslag van DHL (Pakistan) waarin uw neergelegde stukken werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afgaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U beweert dat u bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord door leden van de groepering Daesh (Islamitische Staat). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten waardoor er aan uw asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht.

Er kan geen geloof gehecht worden aan het gedrag dat u zou hebben gesteld in reactie op de eis van de Daesh om onmiddellijk het contract dat u afsloot met de politie stop te zetten. Ook al hadden leden van Daesh u en uw familie thuis bedreigd met de woorden dat ze iedereen zouden vermoorden, opende u zonder meer de volgende dag uw winkel (CGVS p. 12 en 13). Dat u dergelijk risicovol gedrag zou hebben gesteld ten aanzien van de machtshebbers in uw dorp is niet aannemelijk. U beschrijft immers zelf Daesh als slechte mensen die niets anders deden dan mensen doden (CGVS, p. 17). U omschrijft nog de terechtstelling van een persoon door Daesh op de Said Hamat brug. Deze dorpeling was volgens hen een spion en werd onthoofd. Dat was hoe Daesh zich presenteerden in uw regio (CGVS, p. 17). Dat u het aldus zou hebben

aangedurfd om de winkel opnieuw te openen na het dreigement van Daesh, is niet geloofwaardig. Temeer u aanhaalt dat Daesh tijdens de nacht controle uitoefende in uw regio.

Wanneer de protection officer u vraagt of u al dan niet de overheid gewaarschuwd had over het bezoek van Daesh aan uw woning, antwoordt u het volgende: "De volgende ochtend kwam de lokale politie langs en (we) vertelden wat er de vorige nacht gebeurde. In de dag kunnen ze ons beschermen maar in de nacht zijn ze in de checkpost." U voegt toe: "Ze deden niets, ze zeiden tijdens de nacht zijn ze niet eens in staat om de checkposten te verlaten, hoe zullen ze dan in staat zijn om naar het dorp te komen en uw huis te bewaken." (CGVS, p. 14) Indien de lokale politie die goederen kocht in uw winkel niet in staat zou zijn geweest om u en uw familie tegen Daesh te beschermen, dan kan er toch vanuit gegaan worden dat de lokale politie effectief op de hoogte waren van het gevaar van Daesh voor de lokale dorpingen zoals u en uw familie. Logischerwijs zou de politie toch kunnen begrijpen dat jullie het contract met hen moeten stopzetten gezien het acuut gevaar dat jullie liepen nu Daesh het op jullie gemunt hadden. Deze door u omschreven situatie is derhalve niet conform aan de realiteit en daarom ook niet aannemelijk. Ook dit haalt de geloofwaardigheid van uw verhaal deels onderuit.

Het gegeven dat de leden van Daesh u niet zouden hebben gezocht in de woning van uw oom toen zij uw woning binnenvielen op zoek naar u zoals u beweert, is ook wel uiterst amateuristisch en zeer naïef te noemen. Dit klemmt met algemeen bekende informatie over de eerder brute werkwijze van deze organisatie. Het huis van uw oom beschrijft u als zo dichtbij dat u er naar toe 'sprong' om te ontkomen aan Daesh (CGVS p. 12). Indien Daesh echt op zoek naar u waren en uw huis dermate dicht bij het huis van uw oom ligt, zou het niet meer dan logisch zijn dat ze ook bij de bureu, uw oom zijn huis aldus, zouden gaan kijken om u te vinden.

Uw kennis over de lokale Daesh is voorts erg gering te noemen, wat moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met uw aangehaalde vrees. U baseert immers uw vluchtmotieven op uw problemen met de plaatselijke Daesh. Dat u niet beter op de hoogte bent, haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit. Gevraagd door de protection officer wat u over Daesh weet en wie ze zijn, verklaart u dat u niet veel over hen weet, enkel dat ze een zwarte vlag hebben en mensen vermoorden. U kan evenmin vertellen welke precieze activiteiten Daesh uitvoerden. U beweert dat de lokale inwoners Daesh niet steunden, maar baseert zich hier enkel op de valgemening dat Daesh slechte mensen zijn (CGVS, p. 17 en 18). Indien u daadwerkelijk problemen zou hebben gehad met de Daesh, kan er toch vanuit gegaan worden dat u beter op de hoogte zou zijn over de lokale Daesh leden en hun precieze activiteiten in de regio. Uw vage kennis getuigt niet van enige vertrouwdheid met de door u aangevoerde situatie dat u gedurende meerdere jaren leefde onder controle van Daesh.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat er ondanks het dreigement van Daesh dat ze uw hele familie zouden vermoorden (CGVS, p. 12), er zich sinds uw vertrek in september 2020 over een periode van ruim twee jaar klaarblijkelijk geen andere incidenten meer hebben voorgedaan, ofschoon uw familie nog in hetzelfde dorp woonachtig is (CGVS, p. 9 en 16). Het is immers pas in augustus 2021 dat de taliban de macht in Afghanistan overnamen en de voormalige Afghaanse lokale politie aldus verdreven werd. Dat na de moord op uw broer en na uw vertrek, er geen verdere represailles meer volgden vanwege Daesh terwijl jullie eerder geen gehoor hadden gegeven aan hun dreigement doet verdere bedenkingen rijzen bij uw verklaringen. U haalt immers ook aan dat Daesh nog steeds machtig is in uw regio (CGVS, p. 19). Aldus kan niet worden ingezien om welke reden dat Daesh uw familie gedurende deze ruime periode met rust zouden laten. Indien u en uw familie daadwerkelijk en actueel een doelwit van Daesh zou vormen zoals u aanvoert kan namelijk worden verwacht dat Daesh u via uw familie onder druk zouden proberen te zetten. U beweert enkel dat Daesh uw vader nog vragen naar u. Echter, u geeft verder geen concrete informatie over deze bevraging van Daesh en dit lijkt eerder nogal vrijblijvend te zijn. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat Daesh actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio.

Met betrekking tot het originele contract tussen u en de lokale politie die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat ook deze niet in staat is de beoordeling van uw verzoek in positieve zin om te buigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde stukken ernstig gerelativeerd dient te worden. Aan de door u bijgebrachte documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover deze stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Aangaande uw originele taskara en die van uw broer kan worden toegevoegd dat dit document hoogstens een indicatie vormt van uw identiteit, wat heden niet betwist wordt door het CGVS. Ten aanzien van de omstandigheden van het overlijden van uw broer, kunnen ook enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo beschikt u over geen documenten die de moord op en de dood van uw broer kunnen bewijzen.

Wat de door u neergelegde foto's van uw broer en uw winkel betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De door u bijgebrachte stukken doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielrelaas. U legt met andere woorden geen enkel bewijsstuk neer dat uw problemen met de Daesh kan ondersteunen of bevestigen, wat eveneens toelaat vraagtekens te plaatsen naast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid,

haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEd registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over

een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food

Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van

zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de

perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van:

“- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;

- artikelen 62, §3, 2de lid, 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet;

- artikel 3 EVRM;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);

- de beoordelingsfout”.

In een eerste middelonderdeel voert verzoeker aan dat artikel 62, § 3, 2e lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) geschonden is doordat de bestreden beslissing niet werd betekend op het juiste adres. Verzoekers advocaat vroeg daarom om de bestreden beslissing in te trekken maar hierop kwam geen antwoord.

“Om die reden voelt de raadsman van verzoeker zich ertoe verplicht om huidig verzoekschrift in te dienen, ter vrijwaring van de rechten van zijn client.

Aangezien de wettelijke termijn niet begon te lopen, moet het beroep tijdig worden geacht.

Gezien de uiterst korte termijnen waarover en de onmogelijkheid om in zo'n korte termijnen een afspraak te regelen met een tolk pashtou wordt dit beroep enkel ingediend op basis van de algemene situatie. Een tweede beroep zal in het legaal termijn van 30 dagen, met 23.12.2022 als eerste dag, aangezien de beslissing pas werd gestuurd op 22.12.2022, ingediend worden, nadat de raadsman van verzoeker een afspraak kan hebben met verzoeker zelf.

Er moet sowieso worden beschouwd dat de schending van artikel 62, §3, 2de lid van de wet van 15.12.1980 aangetoond is en dat dit een substantiële onregelmatigheid is die door Uw Raad niet kan worden hersteld.

De bestreden beslissing moet worden vernietigd.”

Vervolgens voert verzoeker aan dat er ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing en het indienen van het verzoekschrift een gebrek was aan actuele, accurate, duidelijke, complete, evenwichtige, gedetailleerde, betrouwbare, objectieve en zorgvuldig verkregen landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan. Verzoeker verwijst in dit kader naar en citeert onder meer uit een bijdrage van UNHCR van februari 2022 en verwijt verweerder dat het advies van UNHCR niet wordt gevolgd. Eveneens wijst verzoeker in dit kader op en citeert hij uit informatie van EUAA en Nansen en uit hij kritiek op de informatie zoals gehanteerd door verweerder.

Aangaande zijn vluchtrelaas, voert verzoeker vervolgens aan:

“Verzoeker volhardt in zijn asielrelaas en vraagt Uw Raad te besluiten tot de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas na lezing van zijn persoonlijke onderhouden.

Het statuut van vluchteling moet worden toegekend.”

Verzoeker voert voorts aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan riskeert te worden gevisieerd of vervolgd omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering. Verzoeker doet in dit kader vooreerst een algemeen, theoretisch betoog, aan de hand van rechtspraak van de Raad, omtrent de wijze waarop (gepercipieerde) verwestering moet worden aangetoond en beoordeeld. Verder doet verzoeker gelden:

“Er zou in deze context echter moeten aangenomen kunnen worden dat verzoeker zich bepaalde westerse normen en waarden heeft eigengemaakt omdat kan vastgesteld worden dat hij, omwille van zijn langdurige, onafgebroken verblijf buiten Afghanistan en in België, geconfronteerd geweest is met een samenleving die gestoeld is op concrete liberale, vrije, democratische, Westerse en ethische waarden, principes en gedragsregels, zoals (individuele) vrijheid, gelijkheid en respect, maar ook verdraagzaamheid, zelfbeschikking en diversiteit en dat in een pluralistische, multiculturele, multireligieuze en multilinguïstische maatschappelijke context.”

Tevens maakt verzoeker gewag van een door hem ontdekte verdraagzaamheid, van zijn recht op zelfbeschikking en van zijn recht op vrijheid en geeft hij aan dat zijn geestesgesteldheid in het huidige Afghanistan ondenkbaar is. Verzoeker vervolgt:

“Van alle normen en waarden, meent verzoeker dat het van doorslaggevend belang is dat hij zich in bovengeschetste Westerse context bepaalde principes zoals individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking en verdraagzaamheid heeft eigengemaakt. Het ontdekken, uitdragen en aanvaarden van dergelijke normen en waarden, ten aanzien van alle actoren die deel uitmaken van onze Europees-Westerse samenleving, betekent in de huidige Afgaanse maatschappelijke context per definitie dat men zich bepaalde ‘westerse’ normen en waarden heeft eigengemaakt en een ‘verwesterd gedrag’ heeft aangemeten, dat bijzonder belangrijk is om zijn identiteit en morele integriteit te behouden.

Meer dan te verwachten dat de verzoeker heel concreet en specifiek zou moeten kunnen aangeven wat, hoe en in welke mate hij ‘veranderd’ is omwille van zijn verblijf in het westen, moet er van verwerende partij niet verwacht worden dat zij uit eigen beweging een onderzoek voert naar het concrete leven van een Afgaanse verzoeker in België, om uit te kunnen maken of hij in die mate ‘verwesterd’ is dat hij niet zonder risico zou kunnen terugkeren. Men moet in dat geval uitgaan van het principe dat een verzoeker die in het westen aankomt eerst verrast zal zijn door deze maatschappij, maar na verloop van tijd nieuwe, voor hem tot nu toe onbekende normen en waarden, zoals hierboven omschreven, zal ontdekken. Dit geldt des te meer indien hij hier gedurende lange, onafgebroken tijd verblijft.

In welke mate dit dan het geval is in hoofdte van verzoeker, dient onderzocht te worden rekening houdend met zijn hoe dan ook jonge leeftijd, de duur van zijn verblijf buiten Afghanistan en in België, hoe uiting werd gegeven aan het sociaal leven en of verzoeker naar school is gegaan, waarvan mag uitgegaan worden dat dit hier een nog grotere invloed op gehad zal hebben, etc. om hieruit te kunnen besluiten dat hij inderdaad bepaalde normen en waarden geïnternaliseerd heeft en hierdoor al dan niet als ‘verwesterd’ beschouwd moet worden cf. de rechtspraak van Uw Raad.”

Betreffende zijn concrete situatie, geeft verzoeker vervolgens aan:

“In casu moet vastgesteld worden dat er verschillende risico verhogende elementen van belang zijn en een rol spelen bij de beoordeling van de capaciteiten van verzoeker en de mogelijkheid om zich bij terugkeer naar Afghanistan aan de regels van de Taliban te onderwerpen en zich conform de strenge islamitische geloofsleer te kunnen of willen gedragen en dus ‘het spel’ te spelen zonder hierbij op te vallen .

Ten eerste is verzoeker, hoewel meerderjarig, niettemin nog steeds op jonge leeftijd uit Afghanistan vertrokken.

Ten tweede staat het vast dat verzoeker Afghanistan al geruime tijd verlaten heeft en sindsdien langer dan anderhalf jaar onafgebroken in België verblijft. Verzoeker heeft bijgevolg geen enkele recente ervaring met de traditionele Afgaanse manier van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst strikte, conservatieve islamitische interpretatie en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerm minst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid. Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden.

Ten derde, als uiting van zijn integratie in en deelname aan de Belgische samenleving, legt verzoeker bewijsstukken neer waaruit blijkt dat hij aan de slag is als medewerker in een carwash sinds september 2021 (zie stuk 4). Verzoeker heeft dus actief deelgenomen aan het socio-professioneel leven in België, wat aantoont dat hij in aanraking kwam met de westerse universele waarden en dat hij deze waarden eigen heeft gemaakt.

Op basis van deze stukken en zijn verklaringen blijkt dat verzoeker blijk geeft van een duurzame, vergevorderde en doorgedreven integratie in de Belgische samenleving waaruit blijkt dat verzoeker zich bepaalde ‘Westerse’ normen en waarden (cf. supra) heeft eigen gemaakt. Verzoeker heeft niet alleen ernstige inspanningen geleverd om een van de landstalen te leren (die hij ook in zijn professioneel leven toepast), maar heeft zich op vergevorderde wijze aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België. Gelet op het geheel aan de hierboven geschetste omstandigheden, documenten en verklaringen kan

dan ook aangenomen worden dat verzoeker zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag. Bijgevolg is verzoeker de voorbije jaren, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije manier van leven en sociale voorschriften en heeft hij dus fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden eigen gemaakt die raken aan zijn identiteit en morele integriteit. Verzoeker toont op deze manier dan ook voldoende aan dat er niet verwacht kan worden dat hij dit op duurzame wijze zou (kunnen) verbergen in geval van terugkeer.

Op basis van deze concrete en persoonlijke omstandigheden kan er dan ook redelijkerwijs aangenomen worden dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij zich in geval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan de huidige regels en sociale voorschriften van de de facto-overheid kan aanpassen, dat de kans reëel is dat hij zich, bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, niet aan de negatieve aandacht van de leden en aanhangers van de Taliban zal kunnen onttrekken en dat hij om deze redenen zal opvallen en in de aandacht zal komen te staan.

Gelet op al deze elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.”

Verzoeker stelt vervolgens dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan risico loopt omwille van een toegeschreven vorm van verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer vanuit Europa.

Daarbij doet verzoeker opnieuw gelden, aan de hand van rechtspraak van de Raad en algemene informatie, dat er een gebrek zou zijn aan voldoende actuele, accurate, volledige en gedetailleerde informatie over de risico's verbonden aan een verblijf in en een terugkeer vanuit Europa. Tevens uit verzoeker in dit kader andermaal kritiek op de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Eveneens uit hij daarbij kritiek op rechtspraak die de Raad in het verleden velde (verzoekschrift, p.12-18). Verder formuleert verzoeker een aantal vragen waarop er volgens hem geen antwoord te vinden is in de beschikbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan.

Voorts tracht verzoeker aan te tonen, aan de hand van “Historische informatie” over de wijze waarop de Taliban en de Afghaanse samenleving omgingen met terugkerende asielzoekers uit het Westen en aan de hand van recentere informatie, dat er een gegronde vervolgingsvrees en een reëel risico op het lijden van ernstige schade zijn voor personen die terugkeren vanuit het Westen en die als verwesterd worden gepercipieerd (verzoekschrift, p.19-25). Aan de hand hiervan, geeft verzoeker aan:

“Hoewel verder en grondiger onderzoek zich opdringt om te weten in welke mate discriminatie en stigmatisering van Afghanen die uit het Westen terugkeren, onder het huidige Talibanbewind, kan leiden tot foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, kan ook wat dat betreft louter op basis van de eerder beschikbare informatie vastgesteld worden dat verzoeker actueel niettemin een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet.”

Verder voert verzoeker aan dat ook de huidige, beperkt beschikbare landeninformatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie (verzoekschrift, p.25-39). Hij voert aan:

“Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde informatie vóór het huidige regime en de beperkt beschikbare informatie over het huidige, extreem conservatief-religieuze bewind sinds de machtsovername, kan dus redelijkerwijs besloten worden dat er na een toekomstgerichte beoordeling, actueel nog steeds een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoeker kan aangenomen worden.”

Verzoeker stelt verder dat er een onderzoek moet geschieden naar de sociaaleconomische situatie in Afghanistan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Daarbij wijst hij en uit hij kritiek op rechtspraak die de Raad in het verleden velde en geeft hij aan dat hij van mening is “dat er in casu wel degelijk sprake kan zijn van een overwegende toerekenbaarheid van onrechtmatige handelingen aan een hiervoor aansprakelijke niet-erkende de facto regering, waarvan haar leden als terroristen beschouwd worden en het voorwerp uitmaken van internationale sanctieregimes”. Vervolgens tracht verzoeker aan te tonen dat de huidige precaire sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden wel degelijk overwegend veroorzaakt worden door de gedragingen, handelingen of nalatigheden vanwege de Taliban (verzoekschrift, p.40-45). Verzoeker stelt vervolgens:

“De huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voldoet in ieder geval aan de drempel van artikel 3 EVRM, waardoor verzoeker in geval van terugkeer, net zoals de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, in een situatie van extreme armoede dreigt te belanden, waarbij hij niet meer in staat zal zijn om in zijn meest elementaire levensbehoeften te voorzien, zoals voedsel en hygiëne.

Verzoeker meent in ieder geval dat hij gelet op deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet.

In voorkomend geval dient dit verder en grondiger onderzocht te worden tegen de achtergrond van de huidige precaire situatie.”

Verzoeker gaat daarna in op de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan. In dit kader behoudt hij zich het recht voor *“om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen en dat gelet op en omwille van de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie.”*

Verzoeker concludeert:

“Gelet op alle bovenstaande elementen meent verzoeker dat er in ieder geval voldoende elementen zijn die wijzen op een gegronde vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent in hoofdorde dat hij hoe dan ook in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In uiterst ondergeschikte orde dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en dient te zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS, indien Uw Raad van mening is dat bijkomende informatie vereist is.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- de beslissing van het CGVS te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen;

- in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;

- in uiterst ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgend stukken bij het verzoekschrift:

“3. Email van 22 december 2022 met de vraag tot intrekking van de bestreden beslissing;

4. Loonfiches van september 2021 tot november 2022”.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 22 november 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Het betreft een getuigenis van een zekere W.L., een vriend van verzoeker, en een aantal foto's van verzoeker met deze vriend. Verzoeker wenst met deze bijkomende elementen zijn verwestering en integratie in België aan te tonen. Verzoeker benadrukt dat hij intussen reeds enkele jaren in België is en stelt dat dit *“noodzakelijkerwijze een grote en onomkeerbare mentaliteitsverandering in zijn hoofd heeft teweeggebracht”*. Volgens verzoeker blijkt uit de neergelegde stukken dat hij in nauw contact gekomen is met en zich helemaal heeft aangepast aan de Belgische samenleving. Ook blijkt volgens verzoeker *“dat verzoeker de een nauw en duurzaam contact heeft met de Belgische samenleving, via zijn tewerkstelling.”* Verzoeker stelt dat dit een bijkomende aanwijzing vormt voor zijn verwestering en betoogt:

“Door zijn sociaal leven komt verzoeker in aanraking met zeer uiteenlopende culturele perspectieven en waarden die volledig anders zijn dan degene die hij gedurende zijn leven in Afghanistan gekend heeft. Verzoeker ontwikkelt zo een beter begrip van de wereld en verbreedt zijn eigen perspectieven. Verzoeker ontmoet regelmatig mensen van verschillende achtergronden en gaat met hen in gesprek. Zo sluit verzoeker nieuwe vriendschappen en ontwikkelt hij een gevoel van verbondenheid met mensen van diverse etnische, culturele en sociale achtergronden. Verzoeker bouwt met andere woorden bruggen tussen mensen, waarbij hij tolerant en begripvol leert te zijn.

Verzoeker voelt zich helemaal thuis in deze omgeving en ontplooit zich volledig. Hij houdt ervan om nieuwe dingen bij te leren en komt zeer goed overeen met de mensen die hij in het kader van zijn activiteiten ontmoet.

Er kan van verzoeker onmogelijk verwacht worden dat hij zijn nieuw aangeleerde en geïnternaliseerde waarden en normen zou verbergen om problemen te vermijden. Deze ideeën maken vandaag de dag zodanig deel uit van zijn persoonlijkheid en identiteit dat verzoeker onmogelijk ‘het spel’ zou kunnen spelen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De gevoegde stukken tonen, boven op de eerder aangehaalde elementen, aan dat verzoeker regelmatig in contact komt met Belgische – Westerse – waarden en normen en zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij.

Verzoeker heeft niet enkel ontdekt dat hij als individu over individuele rechten beschikt, maar ook dat hij andermans individuele rechten dient te respecteren. Doorheen zijn relaties en contacten met de Belgische maatschappij heeft verzoeker zich waarden eigengemaakt die zijn mentaliteit volledig hebben veranderd.

Gelet op deze nieuwe elementen, alsook op de elementen die aangehaald werden in het verzoekschrift, dient de vluchtelingenstatus aan verzoeker toegekend te worden. Minstens dient de bestreden beslissing vernietigd te worden om concrete verwestering van verzoeker verder te onderzoeken.”

3.2. Verweerder legt op 22 november 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat de bestreden beslissing zou dienen te worden vernietigd omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid zou kleven nu deze beslissing niet op het juiste adres werd betekend overeenkomstig artikel 62, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hoewel verzoeker met recht aanvoert dat de bestreden beslissing, zoals ook verweerder erkent in diens nota met opmerkingen, niet op het juiste adres werd betekend, heeft dit loutere gegeven immers geenszins tot gevolg dat er aan de bestreden beslissing zelf een substantiële onregelmatigheid zou kleven en dat deze beslissing omwille van deze reden zou dienen te worden vernietigd. Dat de betekening van de bestreden beslissing door verweerder op het verkeerde adres geschiedde heeft enkel tot gevolg dat de kennisgeving niet geldig geschiedde overeenkomstig artikel 62, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat de beroepstermijn, zoals ook verzoeker zelf overigens correct aanhaalt in het voorliggende verzoekschrift, initieel bijgevolg niet begon te lopen en slechts een aanvang nam op het ogenblik waarop verzoeker daadwerkelijk kennis kreeg van de bestreden beslissing. Uit de inhoud van en de stukken zoals gevoegd bij het verzoekschrift en de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt in dit kader duidelijk dat verzoeker ten laatste op 22 december 2022 in kennis werd gesteld van en op de hoogte was van de inhoud van de bestreden beslissing. Derhalve was de eerste dag van de beroepstermijn, zoals verzoeker terecht opmerkt, vrijdag 23 december 2022. Bijgevolg was maandag 23 januari 2023 de laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige beroep. Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat verzoeker, net als eenieder die een beslissing van verweerder ontvangt, zijn rechten bij het indienen van het onderhavige beroep op een gedegen wijze kon doen gelden. Verzoeker koos er, ondanks dat hij beweert dat het onmogelijk was om in een periode van slechts acht dagen een afspraak te regelen met een tolk, desalniettemin zelf voor om het voorliggende verzoekschrift reeds in te dienen op 30 december 2022. Hoewel hij aankondigde dat hij nog binnen de beroepstermijn een tweede rechtsgeldig beroep zou indienen, liet verzoeker zulks daarenboven na.

4.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofd geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.5. Dient, in zoverre verzoeker laat uitschijnen dat er heden ten dage onvoldoende actuele, accurate, volledige en betrouwbare informatie zou voorliggen die toelaat om te komen tot een beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, voorts te worden opgemerkt dat de Raad *in casu* een actuele beoordeling dient te maken van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het

de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Dient te worden vastgesteld dat er *in casu* een veelheid aan voldoende recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en bijdragen beschikbaar is en door verweerder wordt aangeleverd, die afkomstig is van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. In zoverre verzoeker verwijst naar de algemene, precaire sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals uitgebreid en op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing en zoals verweerder ook op uitvoerige, pertinente en terechte wijze uiteenzet in diens aanvullende nota, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt.35), zoals dit zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing eveneens als standpunt werd ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van april 2022 en zoals dit zoals terecht wordt aangehaald in verweerders aanvullende nota opnieuw als standpunt werd ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van mei 2024, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond. In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd en voert verweerder in diens aanvullende nota met recht aan dat uit de beschikbare landeninformatie kan worden afgeleid dat de huidige humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan toe te schrijven zijn aan een combinatie van een veelheid aan factoren en dat hieruit niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan louter of overwegend zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ook blijkt, mede gelet op de hieronder gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden asielmotieven, (gepercipieerde) verwesterde profiel en verblijf in het buitenland, uit niets dat verzoeker in de voormelde context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

4.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.8. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van Daesh (Islamitische Staat).

Aangaande deze door verzoeker voorgehouden vrees en de ter staving hiervan neergelegde stukken en documenten, wordt in de bestreden beslissing echter geheel terecht gemotiveerd:

“U beweert dat u bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord door leden van de groepering Daesh (Islamitische Staat). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten waardoor er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Er kan geen geloof gehecht worden aan het gedrag dat u zou hebben gesteld in reactie op de eis van de Daesh om onmiddellijk het contract dat u afsloot met de politie stop te zetten. Ook al hadden leden van Daesh u en uw familie thuis bedreigd met de woorden dat ze iedereen zouden vermoorden, opende u zonder meer de volgende dag uw winkel (CGVS p. 12 en 13). Dat u dergelijk risicovol gedrag zou hebben gesteld ten aanzien van de machtshebbers in uw dorp is niet aannemelijk. U beschrijft immers zelf Daesh als slechte mensen die niets anders deden dan mensen doden (CGVS, p. 17). U omschrijft nog de terechtstelling van een persoon door Daesh op de Said Hamat brug. Deze dorpeling was volgens hen een spion en werd onthoofd. Dat was hoe Daesh zich presenteerden in uw regio (CGVS, p. 17). Dat u het aldus zou hebben aangedurfd om de winkel opnieuw te openen na het dreigement van Daesh, is niet geloofwaardig. Temeer u aanhaalt dat Daesh tijdens de nacht controle uitoefende in uw regio.

Wanneer de protection officer u vraagt of u al dan niet de overheid gewaarschuwd had over het bezoek van Daesh aan uw woning, antwoordt u het volgende: “De volgende ochtend kwam de lokale politie langs en (we) vertelden wat er de vorige nacht gebeurde. In de dag kunnen ze ons beschermen maar in de nacht zijn ze in de checkpoint.” U voegt toe: “Ze deden niets, ze zeiden tijdens de nacht zijn ze niet eens in staat om de checkpoints te verlaten, hoe zullen ze dan in staat zijn om naar het dorp te komen en uw huis te bewaken.” (CGVS, p. 14) Indien de lokale politie die goederen kocht in uw winkel niet in staat zou zijn geweest om u en uw familie tegen Daesh te beschermen, dan kan er toch vanuit gegaan worden dat de lokale politie effectief op de hoogte waren van het gevaar van Daesh voor de lokale dorpelingen zoals u en uw familie. Logischerwijs zou de politie toch kunnen begrijpen dat jullie het contract met hen moeten stopzetten gezien het acuut gevaar dat jullie liepen nu Daesh het op jullie gemunt hadden. Deze door u omschreven situatie is derhalve niet conform aan de realiteit en daarom ook niet aannemelijk. Ook dit haalt de geloofwaardigheid van uw verhaal deels onderuit.

Het gegeven dat de leden van Daesh u niet zouden hebben gezocht in de woning van uw oom toen zij uw woning binnenvielen op zoek naar u zoals u beweert, is ook wel uiterst amateuristisch en zeer naïef te noemen. Dit klemmt met algemeen bekende informatie over de eerder brute werkwijze van deze organisatie. Het huis van uw oom beschrijft u als zo dichtbij dat u er naar toe ‘sprong’ om te ontkomen aan Daesh (CGVS p. 12). Indien Daesh echt op zoek naar u waren en uw huis dermate dicht bij het huis van uw oom ligt, zou het niet meer dan logisch zijn dat ze ook bij de burens, uw oom zijn huis aldus, zouden gaan kijken om u te vinden.

Uw kennis over de lokale Daesh is voorts erg gering te noemen, wat moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met uw aangehaalde vrees. U baseert immers uw vluchtmotieven op uw problemen met de plaatselijke Daesh. Dat u niet beter op de hoogte bent, haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit. Gevraagd door de protection officer wat u over Daesh weet en wie ze zijn, verklaart u dat u niet veel over hen weet, enkel dat ze een zwarte vlag hebben en mensen vermoorden. U kan evenmin vertellen welke precieze activiteiten Daesh uitvoerden. U beweert dat de lokale inwoners Daesh niet steunden, maar baseert zich hier enkel op de veralgemening dat Daesh slechte mensen zijn (CGVS, p. 17 en 18). Indien u daadwerkelijk problemen zou hebben gehad met de Daesh, kan er toch vanuit gegaan worden dat u beter op de hoogte zou zijn over de lokale Daesh leden en hun precieze activiteiten in de regio. Uw vage kennis getuigt niet van enige vertrouwdheid met de door u aangevoerde situatie dat u gedurende meerdere jaren leefde onder controle van Daesh.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat er ondanks het dreigement van Daesh dat ze uw hele familie zouden vermoorden (CGVS, p. 12), er zich sinds uw vertrek in september 2020 over een periode van ruim twee jaar klaarblijkelijk geen andere incidenten meer hebben voorgedaan, ofschoon uw familie nog in hetzelfde dorp woonachtig is (CGVS, p. 9 en 16). Het is immers pas in augustus 2021 dat de taliban de macht in Afghanistan overnamen en de voormalige Afghaanse lokale politie aldus verdreven werd. Dat na de moord op uw broer en na uw vertrek, er geen verdere represailles meer volgden vanwege Daesh terwijl jullie eerder geen gehoor hadden gegeven aan hun dreigement doet verdere bedenkingen rijzen bij uw verklaringen. U haalt immers ook aan dat Daesh nog steeds machtig is in uw regio (CGVS, p. 19). Aldus kan niet worden ingezien om welke reden dat Daesh uw familie gedurende deze ruime periode met rust zouden laten. Indien u en uw familie daadwerkelijk en actueel een doelwit van Daesh zou vormen zoals u aanvoert kan namelijk worden verwacht dat Daesh u via uw familie onder druk zouden proberen te zetten. U beweert enkel dat Daesh uw vader nog vragen naar u. Echter, u geeft verder geen concrete informatie over deze bevraging van Daesh en dit lijkt eerder nogal vrijblijvend te zijn. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat Daesh actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio.

Met betrekking tot het originele contract tussen u en de lokale politie die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat ook deze niet in staat is de beoordeling van uw verzoek in positieve zin om te buigen. Uit

informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde stukken ernstig gerelativeerd dient te worden. Aan de door u bijgebrachte documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover deze stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Aangaande uw originele taskara en die van uw broer kan worden toegevoegd dat dit document hoogstens een indicatie vormt van uw identiteit, wat heden niet betwist wordt door het CGVS. Ten aanzien van de omstandigheden van het overlijden van uw broer, kunnen ook enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo beschikt u over geen documenten die de moord op en de dood van uw broer kunnen bewijzen.

Wat de door u neergelegde foto's van uw broer en uw winkel betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De door u bijgebrachte stukken doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielrelaas. U legt met andere woorden geen enkel bewijsstuk neer dat uw problemen met de daesh kan ondersteunen of bevestigen, wat eveneens toelaat vraagtekens te plaatsen naast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe boudweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te volharden in zijn asielrelaas en te vragen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van dit relaas. Hiermee doet verzoeker aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven op generlei wijze afbreuk. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

In zoverre verzoeker verder poneert dat hij zou vrezen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden geviséerd of vervolgd omdat hij reeds enige tijd in Europa verblijft en daardoor verwesterd is of als dusdanig riskeert te worden gepercipieerd, dient, na lezing van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, verder te worden opgemerkt dat verweerder in diens aanvullende nota op geheel gerechtvaardigde wijze aangeeft:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban van 14 december 2023, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsvername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsvername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook

vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke

Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook bij en is van oordeel dat uit de *in casu* voorliggende en beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven Afghanistan enkele jaren geleden te hebben verlaten en enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, alsmede dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Verzoeker blijft op dit vlak echter kennelijk in gebreke. Hij vergenoegt zich er immers toe te wijzen op het feit dat hij reeds enkele jaren in België verblijft, dat hij hier reeds enkele jaren werkt in een carwash, deelneemt aan het sociale leven en vriendschap(pen) aanging en dat hij de nodige inspanningen heeft gedaan om zich de taal eigen te maken en op algemene wijze te poneren dat zijn mentaliteit gewijzigd zou zijn, dat hij een andere levensstijl heeft aangeleerd, dat hij zich de Belgische waarden en normen zou hebben eigen gemaakt en dat er niet van hem zou mogen worden verwacht dat hij dit zou veranderen of verbergen bij een terugkeer naar Afghanistan. Er kan, in tegenstelling met wat verzoeker middels een verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen, echter geenszins worden gesteld dat er in hoofde van eenieder die aangeeft op zijn leeftijd Afghanistan te hebben verlaten, afwezig te zijn geweest uit Afghanistan, enkele jaren in Europa te hebben verbleven en alhier te hebben deelgenomen aan het publieke leven zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar of verblijf in Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker toont *in concreto* voorts op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf en voormelde activiteiten in Europa hem als persoon zouden hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat of waarom het voor hem persoonlijk onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn voorgehouden land en regio van herkomst. Uit het loutere gegeven dat verzoeker in België gedurende de periode waarin hij alhier vertoefde, zoals overigens van hem mocht worden verwacht, ging werken, de nodige inspanningen deed om de taal te leren en deelnam aan het publieke en sociale leven, kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Verzoeker toont met zijn verwijzing naar de voormelde elementen niet aan dat hij ten gevolge van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn verblijf van een aantal jaren en zijn activiteiten in België daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zich zou begeven naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Verzoeker geeft *in concreto* aldus geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij risico zou lopen om te worden geïsoleerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om zich te begeven naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien zijn er een aantal elementen die wijzen op het tegendeel. Zo verliet verzoeker zijn land van herkomst slechts in september 2020 en op het moment waarop hij reeds geruime tijd 23 jaar was. Daarbij gaf hij bovendien aan dat voor zijn vertrek Daesh reeds jarenlang actief was in zijn regio en dat, reeds vooraleer Daesh daar aanwezig was, de taliban in deze regio actief waren en sterk stonden (administratief dossier, npo, p.17-19). Verzoeker omschreef zichzelf voorheen bovendien steevast als soennitisch moslim en gaf aan dat hij deze religie praktiseerde en het gebed deed. Ook volgde verzoeker koranles in de moskee (administratief dossier, npo, p.7, 9; verklaring DVZ, nr.9). Ook verblijven tal van verzoekers naaste familieleden nog steeds in dezelfde regio in Afghanistan en staat verzoeker met hen nog in contact. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven, toont verzoeker daarbij geenszins aan dat zijn familieleden in zijn land en regio van herkomst zouden kampen met problemen met de taliban. Verzoeker verklaarde integendeel eenduidig dat zijn familieleden het goed stellen en haalt in hunnen hoofde ook op heden geen problemen aan (administratief dossier, npo, p.9-10; verklaring DVZ, nr.13A, 16, 17). Redelijkerwijze kan bijgevolg worden gesteld dat zijn naaste familie geen problemen heeft met het volgen van de in deze regio geldende gebruiken, waarden en

normen. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoekers familieleden hem opnieuw in hun midden kunnen opnemen en hem kunnen informeren over en hem kunnen begeleiden en vergezellen bij het naleven van de aldaar heersende normen, regels en gebruiken. Verzoeker, die op generlei wijze aantoonbaar of aannemelijk maakt dat de taliban van zijn verblijf en activiteiten in België op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen en die deze activiteiten gelet op het voorgaande eenvoudigweg kan staken, toont bijgevolg niet aan dat het loutere gegeven dat hij bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren bij een reis naar en een verblijf in Afghanistan in zijn hoofd zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens zich te begeven naar zijn land en zijn regio van herkomst. Verzoeker brengt gelet op het voorgaande dan ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een reis naar en verblijf in zijn land van herkomst als verwarderd of ongelovig zou worden gepercipieerd; laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoeker uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa in zijn hoofd een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat hij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Waar verzoeker daarnaast nog verwijst naar het leven onder het talibanbewind, benadrukt de Raad verder dat de vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de door verzoeker aangehaalde en de door verweerder neergelegde landeninformatie blijkt in dit kader weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia werd ingevoerd en geïmplementeerd, doch uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging (of ernstige schade) door toedoen van de taliban. Uit het geheel van de *in casu* beschikbare landeninformatie kan dan ook hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het beleid en het bewind van de taliban in verzoekers land en regio van herkomst en de gevolgen daarvan *an sich* van zulke aard zouden zijn dat deze zouden kunnen volstaan om in hoofd van Afghaanse mannen louter op grond van de situatie in dit land en/of deze regio te besluiten tot het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (of een reëel risico op ernstige schade). Verzoeker blijft mede gelet op hetgeen voorafgaat verder kennelijk in gebreke om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij persoonlijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd door de talibanautoriteiten in zijn land en regio van herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij op grond van deze motieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient verder te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan geheel terecht doet gelden:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting”.

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook volledig bij. Uit het geheel van de actueel voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers in het hele land sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie en rekening houdende met hetgeen reeds hoger werd vastgesteld aangaande de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven (waaronder zijn voorgehouden concrete problemen en zijn voorgehouden (gepercipieerde) verwestering en verblijf in Europa), dient dan ook te worden besloten dat er in Afghanistan in het algemeen en in verzoekers regio van herkomst in het bijzonder actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel op generlei wijze aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad tot slot geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.11. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel door verzoeker ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT